

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/32/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813206716
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8813206716.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovvej a členiek senátu JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. a JUDr. Jany Burešovej v spore žalobcu: Intrum Justitia Debt Finance AG, IČO: CHE-100.023.266, so sídlom Industriestrasse 13C, 6300 Zug, Švajčiarsko, zapísaná v miestnom obchodnom registri pod číslom: CH-020.3.020.910-7, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, proti žalovanému: S. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. D. XXX, t.č. C., T. XXX, za účasti Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Námestie legionárov 5, zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, Nám. SNP 7, Stropkov, o zaplatenie 2.674,35 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 5C/372/2013-116 zo dňa 02.07.2015 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku, ktorým súd prvej inštancie v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom konanie v časti o zaplatenie 560 eur s prísl. a poplatku vo výške 125,25 eura zastavil, v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol a rozhodol, že o trovách rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že predmetom žaloby, súdu doručenej dňa 21.06.2013, bol nárok žalobcu zo zmluvy, ktorú uzavrel jeho právny predchodca GE Money, a.s. so žalovaným, zo zmluvy uzavretej dňa 16.10.2008, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 3.319,39 eura.

Po vykonanom dokazovaní a zastavení konania v časti na základe dispozičného úkonu žalobcu dospel súd prvej inštancie aplikujúc aj ustanovenie § 5b Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa k záveru, že žalobca nepreukázal, kedy došlo k zosplateniu úveru. V žalobe iba uviedol, že dňa 15.06.2011 vypovedal právny predchodca spoločnosti žalovanému zmluvu. Túto skutočnosť neoprel o žiadny listinný dôkaz. Zmluvu o úvere účastníci uzavreli dňa 17.10.2008 a keďže žalovaný porušil zmluvné povinnosti už krátko po uzavretí zmluvy, žalobca mohol prvýkrát uplatniť svoje právo v zmysle obchodných podmienok po tom, ako žalovaný neuhradil tri splátky, t.j. dňa 17.01.2009 (dátum prvej splátky 16.11.2008), kedy začala plynúť trojročná všeobecná premlčacia lehota v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Uznanie dlhu žalovaným vyhodnotil ako použitie nekalej obchodnej praktiky a žalobu v prevyšujúcej časti pre premlčanie zamietol.

Spor právne posúdil podľa ustanovení Obchodného zákonníka - § 387 ods. 1, 2, § 388 ods. 1, podľa ustanovení Občianskeho zákonníka - § 100, § 101, § 111, § 524 ods. 1, 2, § 558, § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, § 39, podľa Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch - § 25 ods. 1, 2, podľa Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch - § 2 písm. a), § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 5, Zákonom č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa - § 7 ods. 2, § 2 písm. u), § 5b.

V odôvodnení pri rozhodovaní o trovách konania poukázal na § 151 ods. 3 O.s.p.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, a to proti výroku, ktorým súd prvej inštancie jeho návrh v prevyšujúcej časti zamietol, konštatujúc, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Medzi stranami sporu nebola žiadna sporná skutočnosť o tom, kedy došlo k vypovedaniu zmluvného úverového vzťahu, t.j. že k nemu došlo dňa 15.06.2011. Pokiaľ súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti už krátko po uzavretí zmluvy, z predložených dôkazov nie je zrejmý tento záver súdu. Žalobca túto skutočnosť netvrdil, nepreukázal a nevyplýva ani z predložených a vykonaných dôkazov. Potom je nesprávne tvrdenie súdu prvej inštancie, že splatnosť pohľadávky nastala 16.01.2009 a veriteľ sa mohol svojho práva domáhať na súde 17.01.2009. Toto tvrdenie vychádza iba z domnienok súdu prvej inštancie, nie je podložené žiadnymi dôkazmi, práve naopak, dôkazom odporuje. Ak by bolo uvedené pravdou, znamenalo by to, že žalovaný neuhradil veriteľovi ani jednu splátku úveru, avšak v takom prípade by vzniklo veriteľovi právo domáhať sa v súdnom konaní pohľadávky v oveľa vyššej sume, ako je uvedená v žalobe, t.j. je zrejmé, že žalobca by sa domáhal zaplata celú cenu úveru v úverovej zmluve vo výške 4.871,54 eura. Žalobca si však v súdnom konaní po späťvzatí návrhu uplatňuje iba právo na zaplata nesplatené istiny úveru 1.540,45 eura a úroku z úveru vo výške 448,65 eura. Poukázal na to, že prvotný veriteľ mu odmietol poskytnúť súčinnosť. Túto, ako je uvedené na jeho internetovej stránke, poskytuje iba tam uvedeným subjektom. Podľa žalobcu nesprávne je tvrdenie súdu prvej inštancie o tom, že žalobca oprávnenosť svojho nároku na zaplata žalovanej sumy odvodzuje z uznania záväzku žalovaným a následného porušenia tejto dohody. Žalobca podal žalobný návrh, v ktorom vymedzil svoj nárok po skutkovej stránke tak, že ho odvodzuje od úverovej zmluvy, až počas súdneho konania v rámci doplnenia dokazovania predložil fotokópiu dohody o uznání dlhu, čím sa dokumentuje vôľa žalovaného a jeho úmysel uhradiť dlh. Žalovaný je subjektom, ktorý je dostatočne skúsený a znalý, pretože vystupuje vo viacerých zmluvných vzťahoch v pozícii spotrebiteľa a vedel, aké účinky má uznanie dlhu. Žalobca preto žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Žalovaný ani Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřili.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), vychádzajúc z ustanovenia § 470 ods. 1 a ods. 2 veta prvá CSP, podľa ktorého, ak nie je uvedené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu odvolania, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je opodstatnené.

5. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie v zamietavom výroku odôvodnil nepreukázaním toho, kedy došlo k zosplateniu úveru, nepredložením listinného dôkazu žalobcom a premlčaním nároku, ktorý bol predmetom konania. Súd prvej inštancie mal za to, že žalovaný porušil zmluvné povinnosti už krátko po uzavretí zmluvy a žalobca tak mohol uplatniť svoje právo po tom, čo žalovaný neuhradil tri splátky, t.j. dňa 17.01.2009, keďže dátum prvej splátky bol 16.11.2008 a vtedy začala plynúť trojročná premlčacia lehota.

6. Súd musí pri rozhodovacej činnosti dbať na dôsledné dodržiavanie Ústavou Slovenskej republiky garantovaného práva na spravodlivý proces. Odôvodnenie rozhodnutia je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Z odôvodnenia rozsudku má byť zrejmé, ako sa súd vysporiadal s podstatnými argumentmi v tvrdeniach strán sporu, jeho rozhodnutie nemôže byť založené na domnienkach.

7. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca nepredložil listinné dôkazy, nepreukázal, kedy došlo k zosplateniu úveru.

Z písomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu, datovanej dňom 02.03.2015 (č.l. 74 spisu), vyplýva návrh, aby súd na predloženie dôkazov - platobnej histórie a výpovede zmluvy vyzval jeho právneho predchodcu.

O tom, ktoré z navrhnutých dôkazov budú vykonané, rozhoduje súd, nie je preto pochybením, ak dôkaz nevykoná, pochybením je to, ak sa vo svojom rozhodnutí nevysporiada s tým, prečo navrhnutý dôkaz nevykoná.

Takzvané opomenuté dôkazy, t.j. dôkazy, ktoré boli v konaní riadne vykonané, avšak neboli zohľadnené v procese hodnotenia, prípadne tiež dôkazy, ktoré neboli vôbec vykonané, hoci boli účastníkmi navrhované, pričom k nevykonaniu neexistoval legitímny a ospravedliteľný dôvod, vedú k záveru o porušení práva účastníka na spravodlivý proces, čo je v rozpore s čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (z nálezu Ústavného súdu Českej republiky III.ÚS 61/94).

8. V dôvodoch napadnutého rozhodnutia nie je žiadna zmienka o tom, prečo súd nevykonal dokazovanie navrhnuté žalobcom v jeho písomnosti z 02.03.2015, pritom aj na neunesení dôkazného bremena založil dôvody, pre ktoré žalobu v prevyšujúcej časti zamietol. Svoje rozhodnutie tak zaťažil vadou, na ktorú nebolo možné neprihliadať.

Pre uvedené pochybenie odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP.

V priebehu ďalšieho konania súd prvej inštancie najmä:

- rozhodne, či vykoná dokazovanie v zmysle návrhu žalobcu, ak nie, svoje rozhodnutie prečo tak neurobí zdôvodní; v takom prípade súčasne jednoznačne odôvodní aj svoj záver o tom, kedy konkrétne žalovaný porušil povinnosti zo záväzkového vzťahu majúce za dôsledok začatie plynutia premlčacej lehoty, ku ktorému dospel v rozsudku z 02.07.2015 a z akých skutkových okolností, čím preukázaných, k tomuto záveru dospel.

- v prípade, že vykoná ďalšie dokazovanie a dospeje k záveru, že nárok uplatnený žalobcom (alebo jeho časť) premlčaným nie je, vysporiada sa s tým, či zmluva, nároky z ktorej sú predmetom konania, má náležitosti, ktoré sú zákonnými predpokladmi pre to, aby mohol veriteľ z tejto zmluvy žiadať od dlžníka so statusom spotrebiteľa okrem istiny aj jej príslušenstvo.

9. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne aj o trovách konania vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

10. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 Zákona č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.